

เขียนโดย หอจดหมายเหตุ

พระสังฆราชเปร์รอส

Mgr.Rene Perros

ประมุขมิสซังสยาม ปี ค.ศ. 1909-1947

พระสังฆราชมารี โยเซฟ เรอเน เปร์รอส เกิดวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ.1870 ที่เมืองกือเวนโฮม แขวงไฮต์อัลซาส ประเทศฝรั่งเศส ท่านเริ่มเรียนชั้นประถมอยู่ที่โรงเรียนในหมู่บ้าน และเรียนชั้นมัธยมอยู่ที่โรงเรียนราชูร์ ณ เมืองลาซาเปลล์ซูลมมงต์ ในดินแดนเบลฟอร์ด ปี ค .ศ.1882-1887 ท่านจบชั้นอุดมศึกษาโดยได้ปริญญาตรีอักษรศาสตร์ ที่เบอซังซอง

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศวันที่ 14 กันยายน ค.ศ.1887 หลังจากนั้นหนึ่งปีผ่านไปวันที่ 22 กันยายน ค.ศ.1888 ท่านได้รับศีลโกนและวันที่ 21 กันยายน ค.ศ.1889 ท่านได้รับศีลน้อยขั้นอื่นๆ ท่านเข้ารับราชการทหารอยู่หนึ่งปีที่เบลฟอร์ด ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ค .ศ.1891 ถึงเดือนกันยายน ค .ศ.1892 และก็กลับเข้าบ้านเณรอีกท่านได้รับศีลรองอนุสงฆ์ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1893 เป็นอนุสงฆ์ วันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ.1893 และบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ.1893 ท่านได้รับมอบหมายให้มามิสซังกรุงเทพฯ

ท่านออกจากท่าเรือมารเซย พร้อมกับมิสชันนารีบวชใหม่ 6 คน โดยเรือ “ซังราเลียง” ในวันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 1893 และมาถึงกรุงเทพฯ วันที่ 25 มกราคม ค.ศ.1894 พระสังฆราชเวย์ซึ่งเป็นประมุขมิสซังกรุงเทพฯ อยู่那时 ให้ท่านเรียนภาษาสยาม แล้วในปี ค .ศ.1895ท่านก็ไปอยู่กับคุณพ่อเกีย ที่วัดนครชัยศรี ในฐานะปลัด ที่วัดนี้ ในขณะที่ท่านทำงานอภิบาล ท่านก็เรียนภาษาสยามต่อไปอีก และยังเริ่มเรียนภาษาจีนด้วย ในฐานะปลัดอยู่ที่วัดนครชัยศรี ท่านยังต้องดูแลวัดทำจีนด้วย เดือนกุมภาพันธ์ ค .ศ.1896ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์อยู่ที่บ้านเณรบางช้าง ที่ซึ่งคุณพ่อแบร์นัต เป็นอธิการอยู่เมื่อคุณพ่อแบร์นัต ถูกเรียกตัวไปเป็นอาจารย์ที่กรุงโรมในปี ค .ศ.1901 คุณพ่อมาตราต์ก็มารับตำแหน่งแทนสมัยนั้น เป็นสมัยก่อสร้างอาคารใหญ่โตต่างๆ ที่บ้านเณร อาคารหลังกลาง และวัดนี้ อยสร้างเสร็จในปี ค.ศ.1906

หลังจากอยู่ที่บ้านเณรเป็นเวลานาน ถึง 10 ปี พระสังฆราชเวย์ก็ส่งท่านไปดูแลกลุ่มคริสตังที่หัวไผ่ ท่านอยู่หัวไผ่เพียงแค่ 3 ปี ในปี ค.ศ.1909 ท่านถูกเรียกตัวกลับไปที่บ้านเณร เพื่อทำหน้าที่แทนอธิการ คือ คุณพ่อมาตราต์ ซึ่งล้มป่วยลงและต้องกลับไปประเทศฝรั่งเศส พระสังฆราชเวย์ถึงแก่กรรมภาพลง ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1909

ดังนั้นท่านเปร์รอส จึงได้รับแต่งตั้งเป็นประมุขมิสซัง และเป็นพระสังฆราชเกียรตินามแห่งโซอารา เดือน
กันยายน ค .ศ.1909 ท่านได้รับการอภิเษกเป็นพระสังฆราชที่กรุงเทพฯ ในวัดแม่พระลูกประคำ วันที่ 30
มกราคม ค.ศ.1910 โดยพระสังฆราชบาริยอง พระสังฆราชแห่งมะละกา ร่วมด้วย พระสังฆราชบูชีต์ ประมุขมิสซัง
เขมรและคุณพ่อค็อนต์ รองประมุขมิสซังและรักษาการตำแหน่งอัครมุขมิสซังกรุงเทพฯ

พระสังฆราชเปร์รอสถูกเกณฑ์ทำสงคราม และถูกเรียกตัวกลับฝรั่งเศสตอนสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ในปี ค .ศ.
1914 ท่านทำหน้าที่จิตตาศึกษาประจำกองทัพที่เบลฟอร์ด และพ้นเกณฑ์ได้ในปี ค .ศ.1915 ท่านกลับมายังมิสซัง
ของท่านในวันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ.1915 ตั้งแต่ปี ค.ศ.1910 ถึง ปี ค .ศ. 1935 ท่านโปรดศีลบวชให้พระสงฆ์พื้นเมือง 36
องค์ ซึ่งองค์หนึ่งเป็นพระสงฆ์ของมิสซังลาว ท่านต้อนรับบรรดากินีคณะอูร์สุลิน ในปี ค .ศ.1924และบรรดากินี
คณะคาร์แมล ในปี ค.ศ. 1925

ในปี ค .ศ. 1924 ท่านยกเลิกรับอำนาจปกครองกีนีคณะรักไม้กางเขน จากเจ้าอาวาสวัดสามเสน คุณพ่อ
ค็อนต์ จัดตั้งกีนีคณะนี้ที่อารามเซนต์ฟรังซิส ซาเวียร์ สามเสน พระสังฆราชท่านก็ยกฐานะคณะรักไม้กางเขนขึ้นเป็น
คณะในระดับสังฆมณฑล ที่อารามพระหฤทัย ท่านจัดการให้คณะได้มีจิตตาศึกษาองค์แรก ไม่ขึ้นกับเจ้าอาวาส ให้มี
อัคริการองค์แรก และมีกฎวินัยที่ท่านจัดพิมพ์ ในปี ค.ศ.1930 ท่านยกฐานะภาคตะวันตกเฉียงใต้ทั้งหมดของเทียบสังฆ
มณฑลอันกว้างใหญ่ของท่านให้อยู่ในความดูแลของบรรดาพระสงฆ์คณะซาเลเซียนและทำการอภิเษกคุณพ่อปาซ็อด
ตี พระสงฆ์คณะซาเลเซียนเป็นพระสังฆราช ในปี ค.ศ.1941 ที่กรุงเทพฯ

เดือนมกราคม ค .ศ.1935 ท่านจัดการอพยพพวกเนรออกจากบ้านเนรบางช้างที่ยกให้คณะซาเลเซียนไปแล้ว และเปิด
บ้านเนรใหม่ซึ่งเพิ่งสร้างเสร็จที่ศรีราชา ปี ค .ศ.1944 ท่านขึ้นชมยินดีที่ได้ทำการอภิเษกพระสังฆราชยาโกเบ แจง เกิด
สว่าง จากคณะพระสงฆ์พื้นเมือง และที่ยินดีมอบภาคตะวันออกเฉียงใต้ของเทียบสังฆมณฑลของท่าน ให้อยู่ในความ
ดูแลปกครองของพระสังฆราชยาโกเบ แจง เกิดสว่าง

เนื่องจากท่านรู้สึกเหนื่อยมาก จึงขอให้ทางกรุงโรมแต่งตั้งพระสังฆราชผู้ช่วยองค์หนึ่ง พร้อมทั้งมีสิทธิสืบ
ตำแหน่งต่อไปในอนาคตด้วย และที่สุดปี ค .ศ. 1947 ท่านยื่นเรื่องขอลาออกจากตำแหน่งประมุขมิสซัง และได้รับมอบ
เกียรติยศเป็น “ผู้ช่วยประจำสำนักพระสันตะปาปา (Assistant su Trone Pontifical) ท่านไปพักผ่อนที่เชียงใหม่ทาง
ภาคเหนือของมิสซังท่านลงมาธุระที่กรุงเทพฯบางครั้งบางคราวนอกนั้นท่านก็อยู่ที่เชียงใหม่จนกระทั่งโรคภัยไข้เจ็บ
ทำให้ท่านต้องมาเข้าโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ที่ซึ่งท่านถึงแก่กรรมภาพลง วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ.1952

ศพของท่านถูกฝังไว้ที่อุโมงค์ของอาสนวิหารอัสสัมชัญ วันที่ 29 พฤศจิกายน ค .ศ.1952 ต่อหน้าบรรดา
พระสงฆ์นักบวชชายหญิงและสัตบุรุษจำนวนมากมายมหาศาล.

